

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **M. S.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2020, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm (dále jen „městský úřad“) z 5. 10. 2020, č. j. X. Městský úřad tímto rozhodnutím uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o silničním provozu“).
2. Žalobce se přestupku měl dopustit tím, že 1. 8. 2020 okolo 7.40 h na silnici III. třídy č. 4867 v místní části Tylovice u autobusové zastávky Na Mlýnku v obci Rožnov pod Radhoštěm řídil ze směru od obce Vigantice motorové vozidlo tov. zn. Mercedes, RZ X, v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy byl ještě pod jeho vlivem. Dechová

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

zkouška u žalobce prokázala po odečtení odchylky analyzátoru dechu a expertně stanovené nejistoty přepočtu hodnotu 0,09 g/kg. Tím žalobce porušil § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu.

3. Městský úřad žalobci uložil za přestupek pokutu 4 500 Kč a zákaz řízení motorových vozidel na šest měsíců od právní moci rozhodnutí.
4. **Žalobce v žalobě** namítal nesprávné provedení dechových zkoušek, nedostatečné dokazování a absenci materiálního znaku přestupku. Dechové zkoušky byly provedeny v rozporu s metodikou (Pracovní postup č. 114-MP-C008-08 Metodika měření alkoholu v dechu pro analyzátor dechu, dále jen „metodika“), protože správní orgány nevyloučily přítomnost tabákového nebo jiného kouře v dechu žalobce, který to od počátku řízení namítal; žalobce kouřil v průběhu silniční kontroly.
5. Žalobce konstatuje, že došlo k významnému porušení jeho práva na obhajobu. V příkrém rozporu se zásadou oficiality nebylo užito důkazních prostředků naléhavě potřebných ke zjištění skutkového stavu věci. Toto porušení spatřuje žalobce především v nedoplnění dokazování, tak jak ho navrhoval. Co se týká navrhovaných svědeckých výpovědí, tak správní orgán by k tomuto měl vždy přistoupit a využít možnost získat důkaz svědeckou výpovědí, když tato možnost tu je a tuto nadřadit listinným důkazům.
6. Správní orgány neprokázaly materiální znak přestupku, tedy že žalobce kohokoli ohrozil nebo narušil veřejný zájem. Napadené rozhodnutí o ohrožení vůbec nehovoří. Žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného, že materiální znak odpovídá znakům formálním. Žalovaný sice konstatoval společenský zájem na dodržování pravidel silničního provozu, ale tato formulace stírá rozdíl mezi formálním a materiálním znakem. K naplnění materiálního znaku by muselo dojít ze strany správního orgánu ke zjištění přesného místa spáchání přestupku, což se nestalo. Žalovaný zdůraznil zájem na dodržování pravidel silničního provozu, ale smyslem pravidel je vytvořit takové podmínky v provozu na pozemních komunikacích, aby bylo minimalizováno ohrožení ostatních účastníků silničního provozu, což musí být principiálně zájem vyšší než na dodržení pravidel silničního provozu. K takové situaci ovšem nedošlo.
7. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** zdůraznil, že žalobní námitky jsou stejné, jako v mnoha předchozích věcech, zastupovaných shora uvedeným advokátem a odkázal na řešený případ vedený pod sp. zn. KUSP-64493/2018/DOP/Gr, který rozhodoval Krajský soud v Brně pod č. j. 32 A 74/2018.
8. Obě dechové zkoušky byly součástí odborného měření analyzátozem alkoholu v dechu typu Dräger, přičemž jejich výsledek odpovídal metodice vypracované Českým metrologickým institutem Praha. Městský úřad tak neměl pochyb o správnosti měření, neboť pokud by byla první zkouška ovlivněna tvrzeným kouřením obviněného, druhá, provedená po více než 5 minutách, by již ovlivněna nebyla a její výsledek by tak musel být rapidně jiný, než u první zkoušky, případně, pokud by žalobce kouřil mezi zkouškami, byly by výsledky obou zkoušek zcela odlišné. Výsledky však byly téměř stejné, čímž je možno vyloučit jakékoliv ovlivnění měření kouřením či jinými vlivy. Nehledě na skutečnost, že svědectví policistů jakékoliv kouření žalobce během silniční kontroly vyloučilo.
9. Stran posouzení společenské škodlivosti protiprávního jednání žalobce žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 1. 2021, č. j. 32 A 74/2018. Dále žalovaný

vedl, že místo spáchání přestupku bylo zjištěno nade vší pochybnost, stejně jako průběh přestupkového jednání žalobce.

10. Zde žalobce žádné důkazy nenavrhoval, pouze snesl námitku údajného kouření před a během silniční kontroly. Námitku údajného kouření nesnesl v odvolání, tam použil zmocněnec své standardní odvolací námitky stran osoby pachatele, formálního či materiálního znaku. Co je však zásadní a co prokazuje šablonovitost samotné žaloby je fakt, že žalobce namítá neprovedení navrženého důkazu svědeckou výpovědí za situace, kdy tento důkaz nenavrlh a ke všemu správní orgán takový důkaz provedl. Žalovaný připomněl rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 1 Afs 14/2010-78.
11. **Krajský soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
12. Krajský soud ve vztahu k žalobním námitkám zjistil **ze správního spisu** z oznámení přestupku z 1. 8. 2020, že policie naměřila žalobci v 7.42 h hodnotu 0,34 promile alkoholu v dechu a v 7.48 h hodnotu 0,31 promile alkoholu v dechu.
13. Žalobce souhlasil s naměřenými hodnotami, kdy výsledky dechové zkoušky podepsal na oznámení přestupku, jelikož je nebylo možno vytisknout vzhledem k závadě na tiskárně (vytištěny dodatečně, č. l. 4 správního spisu) a nepožadoval lékařské vyšetření spojené s odběrem krve. Žalobce po poučení uvedl, že vypil předchozího dne od 16.00 h do 20.00 h tři slivovice o objemu 0,04 l; dnešního dne v 6.30 h vypil pouze čaj. Ve spise je založen kalibrační protokol, podle kterého byla kontrola přístroje provedena podle stanoveného postupu 4754.600 ver. 03/2019 rev. 3.0., a ověřovací list, podle kterého byl jmenovaný přístroj použitelný k měření, platnost ověření končila 24. 9. 2020.
14. V omluvě z ústního jednání zástupce žalobce namítl, že těsně před silniční kontrolou a během ní kouřil. Dále městskému úřadu navrhl ke zvážení doplnění dokazování o výsledch zasahujících policistů.
15. Ze svědecké výpovědi prap. K. K. plyne, že žalobce před provedením dechové zkoušky poučil, že nesmí jíst, pít ani kouřit. V době, kdy prap. K. K. prováděl první dechovou zkoušku, žalobce nekouřil a v době mezi první a druhou dechovou zkouškou také nekouřil, nepil žádné tekutiny a ani nejedl. Ze svědecké výpovědi prap. M. B. plyne, že dechovou zkoušku prováděl kolega, a že žalobce mezi první a druhou dechovou zkouškou kouřit neviděl.
16. Žalobce v odvolání namítal, že výroková část napadeného rozhodnutí nese seznatelné vady z postu nesouladu s požadavky na náležitosti takového rozhodnutí zákonem stanovenými, nebyla dostatečně zjištěna osoba přestupce v době, kdy mělo dojít ke spáchání přestupku, dále podstatu samotného přestupkového jednání a s tím související otázku naplnění alespoň formálních aspektů přestupku a tedy z nich vyplývající postižitelnost za protiprávní jednání. Dále žalobce namítl, že nebylo odpovídajícím způsobem prokázáno naplnění materiálního aspektu přestupku, nevznikl žádný následek přestupkového jednání, městský úřad se nezabýval okolnostmi spáchání přestupkového jednání, mírou zavinění a případnou pohnutkou žalobce.
17. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.

18. Napadené rozhodnutí žalovaného a městského úřadu jakožto jeden celek není nepřezkoumatelné. Městský úřad poukázal na to, že na základě dokazování bylo postaveno najisto, že žalobce během řízení motorového vozidla byl pod vlivem alkoholu. Odborné dechové zkoušky byly provedeny v rozmezí pěti minut a rozdíl obou měření nebyl vyšší než 10 %. Postup provedených odborných dechových zkoušek byl tedy zcela v souladu s metodikou Českého metrologického institutu. Dané je podpořeno svědeckými výpověďmi policistů. O kouření před samotnou dechovou zkouškou se žalobce vůbec nezmiňoval. Při ukládání správního trestu pokuty městský úřad zohlednil, že se žalobce protiprávního jednání dopustil formou zavinění nejnížší možné intenzity, tedy nevědomé nedbalosti.
19. Žalovaný aproboval závěry městského úřadu, avšak neztotožnil se s městským úřadem v otázce zavinění. Žalobce věděl, že předešlého dne požil alkoholické nápoje, přesto se ujal řízení vozidla v domněnku, že již ovlivněn není, což však žádným způsobem neověřil. Žalovaný tak uvedl, že se jednalo o nedbalost vědomou, nicméně z důvodu zásady zákazu změny k horšímu výrok rozhodnutí neměnil.
20. Podle soudu z provedeného dokazování nebylo zjištěno chybové hlášení analyzátoru alkoholu z dechu, ani nevystaly jiné pochybnosti o výsledku měření. Dodatečné vytisknutí výsledků dechových zkoušek vzhledem k závadě na tiskárně nemělo vliv na jejich věrohodnost. Žalobce při silniční kontrole neuvedl nic na svou obhajobu, ani nevnesl do zjištěného skutkového stavu důvodné pochybnosti.
21. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že policisté žalobci při provádění silniční kontrole 1. 8. 2020 naměřili hodnoty 0,34 ‰ a 0,31 ‰ alkoholu v dechu, po odečtení možné odchylky měření se jedná o hodnoty 0,1, resp. 0,07 ‰. Měření bylo provedeno dechovým analyzátozem Dräger Alcotest 7510 s platnou kalibrací i ověřením.
22. Žalobce souhlasil s naměřenými hodnotami a nepožadoval lékařské vyšetření spojené s odběrem krve a vysvětlil, že vypil předchozího dne od 16.00 hod. do 20.00 hod. tři slivovice o objemu 0,04 l a v den spáchání přestupku v 6.30 hod. vypil pouze čaj.
23. Soulad provedeného měření s návodem k obsluze byl v průběhu řízení dostatečně zjištěn především výtisky z přístroje. Ačkoli vzhledem k závadě na tiskárně výtisky neobsahují podpis žalobce, žalobce byl s nimi seznámen, což stvrdil svým podpisem na oznámení přestupku. Podpis žalobce (obviněného) je v těchto případech třeba chápat jako souhlas s uvedeným skutkovým stavem (srov. rozsudek NSS č. j. 7 As 220/2016-29). S ohledem na zde uvedené je tedy nutné měření považovat za správné.
24. Žalobce výsledky měření relevantním způsobem nezpochybnil ani ve správním řízení ani v soudním řízení správním. To znamená, že žalobce nevnesl do zjištěného skutkového stavu důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 a 50 násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“).
25. Námitku, že měření alkoholu v dechu mohlo ovlivnit kouření, vznesl žalobce až v omluvě z jednání u městského úřadu, policistům nic takového nesdělil a podle záznamu o kontrole řidiče a provedených svědeckých výpovědích policistů nebyl pach kouře zaznamenán. Žalobce takovou skutečnost nebo námitku neuvedl ani v odporu proti příkazu. Žalobce kouření při provádění testu na alkohol v dechu ani těsně před jeho započítáním neprokázal. V omluvě z ústního jednání žalobce sice navrhl doplnit dokazování o výsledcích zasahujících policistů, není tedy pravdou, jak uvádí žalovaný ve svém vyjádření, že žalobce tento důkaz

nenavrhl, ale ani po provedeném dokazování městským úřadem nebyla skutková zjištění zpochybněna. Námitka, že městský úřad neprovedl navržené důkazy žalobcem, je tedy zcela lichá.

26. Nelze odhlédnout od skutečnosti, že námitku kouření těsně před silniční kontrolou a během ní mohl žalobce vznést dříve, tj. při silniční kontrole (důležitosti tvrzené skutečnosti si je přitom nepochybně vědom i právní laik). I při plném respektování vyloučení aplikace zásady koncentrace řízení ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu v oblasti správního trestání (srov. rozsudek NSS ze 7. 4. 2011, č. j. 5 As 7/2011-48) se uplatnění žalobcovy námítky již po zastavení hlídkou jeví být naprosto přirozenou reakcí člověka. Obrana tohoto typu, předestřená žalobcem až v pozdějším stádiu správního řízení se totiž může jevit (a v dané věci se také jeví) dle kontextu věci a stejných námitek zástupce žalobce ve shodných typových věcech jako účelová.
27. K důvodu časového odstupu řízení motorového vozidla od požití alkoholu se NSS vyjádřil již v rozsudku z 12. 2. 2014, č. j. 5 As 126/2011-77, kde uvedl, že v případě, že osoba hodlá po požití alkoholu v blízké době řídit motorové vozidlo, není namístě rozumně spoléhat na to, že alkohol u ní nebude zjištěn. S ohledem na obecné povinnosti účastníků silničního provozu dle § 4 odst. 1 zákona o silničním provozu (chovat se ohleduplně a ukázněně, neohrožovat život, zdraví nebo majetek, přizpůsobit své chování jak technickým podmínkám, tak svým schopnostem a zdravotnímu stavu) je zřejmé, že na řidiče jsou při provozu vozidla kladeny zvýšené požadavky, co se týče hodnocení jejich vlastního stavu a způsobilosti. V projednávané věci žalobce uvedl, kdy a přibližně kolik alkoholu požil; k ověření jeho vlivu neučinil žádné další kroky a nemohl se tedy důvodně domnívat, že nemůže být pod jeho vlivem. Pokud tak usoudil, nelze než jeho jednání označit za nedbalostní.
28. Při porovnávání protichůdných tvrzení policistů a řidiče podezřelého z přestupku je třeba také uvážit, že policista zpravidla žádnou zvláštní motivaci na neoprávněném obvinění řidiče z přestupku nemá, zatímco řidič v takové situaci má silnou motivaci plynoucí ze snahy vyhnout se hrozícímu trestu. Správní orgány se zabývaly věrohodností nabízených tvrzení žalobce. Z okolností bylo však zjevné, že jím uplatňované námitky jsou veskrze účelové především s ohledem na časový odstup, se kterým tato tvrzení uváděl (při prováděné kontrole, v odporu ani při ústním jednání neuvedl žádné námitky – nezúčastnil se ho, stejně jako jeho zástupce), jejich nepravděpodobnost a typová podobnost s námitkami uváděnými v obdobných řízeních.
29. V souhrnu uvedené skutečnosti, ze kterých vycházely správní orgány, tvoří logický a uzavřený řetězec důkazů, které dokládají, že se žalobce předmětného přestupku dopustil. Za takové situace nebylo nutné provádět další důkazy k prokázání skutkového stavu a správní orgány neporušily povinnost zjistit skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti.
30. Řidič se dopustí přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, pokud byla zjištěna hladina alkoholu v jeho krvi v době odběru nejméně 0,24 g/kg. Vychází-li právní rámec z **tzv. nulové tolerance** k hladině alkoholu v krvi řidiče, není jeho odpovědnost vyloučena tím, že se zjištěná hladina alkoholu jeví po odečtení tzv. fyziologické hladiny (0,20 g/kg) marginální (srov. rozsudek NSS z 21. 9. 2010, č. j. 8 As 59/2010-78).

31. Objektem předmětného přestupku je v konkrétním případě žalobce zájem, aby řidič řídil vozidlo neovlivněn alkoholem jako účinnou látkou alkoholického nápoje, která může snížit jeho pozornost a schopnost ovládat vozidlo.
32. Praxe správních orgánů se v tomto ohledu opírá především o metodiku, na niž v posuzované věci odkázal městský úřad i žalovaný. Významem metodiky měření se NSS zabýval v rozsudku z 11. 7. 2013, č. j. 7 As 170/2012-24, v němž uvedl následující: „*Metodiku sice není možné samu o sobě považovat za právně závazný pokyn pro postup policisty, nicméně má pro posouzení věrohodnosti měření velký význam. Metodika má zohlednit všechny relevantní vlastnosti měřicího přístroje (zejména jeho technické parametry, fyzikální principy, na základě nichž funguje, aj.) včetně předem předvídatelné nestandardní situace při měření. S ohledem na to vše má dát uživateli měřicího přístroje takové pokyny k jeho používání, které povedou při jejich dodržení ke spolehlivým výsledkům měření. Metodika má tedy zajistit, že postupuje-li policista podle ní, může být výsledek měření považován za věrohodný.*“ V posuzovaném případě bylo prokázáno bez důvodných pochybností, že měření proběhlo v souladu s metodikou, co se týče dovolené odchylky mezi dvěma měřeními 8,82 % (méně než 10 %) a časového odstupu mezi zkouškami (šest minut oproti metodikou požadovaných nejméně pěti minutám).
33. Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. Naplnění formálních znaků představuje v obvyklých situacích i naplnění znaků materiálních, ledaže by tu byly zvláštní okolnosti věci, které by naplnění znaku společenské škodlivosti bránily (srov. rozsudek NSS z 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, č. 2011/2010 Sb. NSS). Obdobně k tomu uvádí též NSS v rozsudku z 27. 9. 2016, č. j. 6 As 187/2016-23, bod 20, že „*v obecné rovině bude naplnění materiálního znaku přestupku splývat s naplněním formálních znaků, a to zejména u přestupků ohrožovacích.*“ Správní orgány se materiální stránkou v řadě případů výslovně zabývat nemusí, to zejména v těch situacích, kdy je naplnění materiální stránky nepochybné a ani přestupce naplnění materiální stránky nezpochybňuje (např. rozsudek NSS z 6. 6. 2013, č. j. 1 As 24/2013-28, body 34 – 37). Materiální znak hraje klíčovou roli v hraničních případech. O ten se však v posuzovaném případě nejedná.
34. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil. Soud se rovněž ztotožnil s vyjádřením žalovaného k žalobě. Proto žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
35. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 31. května 2022

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně